

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 426/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ bez toho, aby bol zastúpený advokátom, v ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 9. júla 2025 tvrdí, že bol porušený čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho základné práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy a súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a sloboda prejavu podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Podľa sťažovateľa obec Hrádok porušuje povinnosti podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) a zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, a to tak, že (i) že si vyžiadal majetkové priznania verejných funkcionárov obce, na čo mu bolo uvedené, že do nich môže nahliadnuť len osobne, (ii) nebola zriadená komisia na ochranu verejného záujmu a (iii) obec nezverejňovala zápisnice z obecných zastupiteľstiev, všeobecne záväzné nariadenia a majetkové priznania. Okrem toho uvádza „doplňujúce skutky“, ktoré sa majú týkať porušení stavebných predpisov, zápisov vecných bremien a vyhrážania sa starostom obce.

3. Sťažovateľ navrhuje vysloviť porušenie svojich ústavných práv a to, že do roku 2024 v obci nebola zriadená komisia na ochranu verejného záujmu. Navrhuje, aby bolo obci uložené zverejniť majetkové priznania za roky 2022 až 2024 a aby bol obci pozastavený výkon úradnej moci

v rozsahu porušovania ústavného zákona a zákona o slobode informácií. To navrhuje uložiť aj predbežným opatrením. Okrem toho predbežným opatrením navrhuje zakázať starostovi vybavovať žiadosti podľa zákona o slobode informácií.

II.

4. Podstatou námietok sťažovateľa je to, že obec podľa čl. 7 ústavného zákona nezriadila komisiu obecného zastupiteľstva a nezverejnila oznámenia starostu podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) ústavného zákona. K tomu treba uviesť, že podľa čl. 7 ods. 8 ústavného zákona komisia obecného zastupiteľstva je povinná poskytnúť informácie o tomto oznámení každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobode informácií a komisia obecného zastupiteľstva zverejňuje oznámenie počas výkonu verejnej funkcie na webovom sídle obce, ak je zriadené. Ak obec nemá webové sídlo, komisia obecného zastupiteľstva je povinná poskytnúť informácie o tomto oznámení každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobode informácií.

5. Nezriadením komisie obecného zastupiteľstva a nezverejnením oznámenia a iných dokumentov na webovom sídle obce nemohlo dôjsť k porušeniu uvedených ústavných práv sťažovateľa. Vylúčené je preskúmanie súladu postupov obecného zastupiteľstva pri zriadení komisie podľa ústavného zákona a obce pri zverejňovaní informácií v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktoré slúži ochrane základných práv a slobôd proti zásahom individuálno-právnej povahy. Plnenie právomocí či už obce, alebo obecného zastupiteľstva, ktorých výkon bezprostredne a priamo nesmeruje do individuálnej právnej sféry fyzickej a právnickej osoby, nie je zásahom individuálno-právnej povahy, čo vylučuje prieskum v konaní o ústavnej sťažnosti. Ústavná sťažnosť je tak v tejto časti zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

6. To však nemení nič na tom, že ústavný zákon v čl. 7 ods. 8 garantuje prístup fyzickej osoby k oznámeniu starostu podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) ústavného zákona. Individuálno-právnu garanciu tohto práva je odkaz v čl. 7 ods. 8 ústavného zákona na zákon o slobode informácií. Podľa § 14 zákona o slobode informácií sťažovateľ mohol požiadať o poskytnutie oznámenia starostu podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) ústavného zákona. Ak mu táto informácia nebola poskytnutá a ani o jeho žiadosti nebolo rozhodnuté, má sa za to, že mu komisia odmietla poskytnúť informáciu. Takéto rozhodnutie je preskúmateľné na základe odvolania podľa § 19 zákona o slobode informácií s obdobou fikciou rozhodnutia. I takéto rozhodnutie je preskúmateľné na základe správnej žaloby, ktorou sa sťažovateľ môže domáhať svojho subjektívneho práva, ktoré vyplýva z čl. 7 ods. 8 ústavného zákona, podľa ktorého oznámenie starostu podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) ústavného zákona sa poskytne každej osobe spôsobom a v rozsahu ustanovenom zákonom o slobode informácií.

7. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyplýva, že by sťažovateľ tento právny prostriedok nápravy priznaný zákonom o slobode informácií a Správnym súdnym poriadkom využil. Preto je jeho ústavná sťažnosť v časti individuálno-právnej povahy spočívajúcej v neposkytnutí oznámenia starostu podľa čl. 7 ods. 5 písm. a) ústavného zákona podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti z iných dôvodov nebolo potrebné odstraňovať nedostatok náležitosti ústavnej sťažnosti spočívajúci v tom, že sťažovateľ v rozpore s § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebol zastúpený advokátom a v ústavnej sťažnosti bez akejkoľvek bližšej argumentácie odkazoval na ďalšie, podľa neho protiprávne skutky starostu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu